

ΠΡΟΣ:

1. κ. ΧΡΥΣΟΒΕΛΩΝΗ ΜΑΡΙΝΑ
Υφυπουργό Υποδομών Μεταφορών και Δικτύων
2. Βουλευτές Περιφέρειας Θεσσαλίας
3. κ. ΑΓΟΡΑΣΤΟ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟ
Περιφερειάρχη Θεσσαλίας

ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ

Ο Πρόεδρος της Περιφερειακής Ένωσης Δήμων (ΠΕΔ) Θεσσαλίας κ. Κωτσός Γεώργιος, ο Πρόεδρος της Εταιρείας Θεσσαλικών Μελετών (ΕΘΕΜ) κ. Καλλές Ιωάννης, ο Πρόεδρος του ΤΕΕ Κεντρικής & Δυτικής Θεσσαλίας κ. Τσιώνας Βασίλειος και ο Πρόεδρος του ΓΕΩΤΕΕ Δ.Ε. Κεντρικής Ελλάδας κ. Καλόγηρος Κωνσταντίνος, σας προσκαλούν να συμμετάσχετε σε σύσκεψη που θα πραγματοποιηθεί την **Τετάρτη 30 Μαρτίου 2016** και ώρα **17:30** στην Αθήνα στα γραφεία της ΕΘΕΜ (Αμερικής 17). Στην σύσκεψη θα τεθούν προς συζήτηση τα θέματα που συνδέονται με τους υδατικούς πόρους των δύο Θεσσαλικών λεκανών, Άνω Αχελώου και Πηνειού και στο Υδροηλεκτρικό Έργο Μεσοχώρας-Γλύστρας.

Η παρουσία σας κρίνεται απαραίτητη και θα μας τιμήσει ιδιαίτερα.

Ο Πρόεδρος της ΠΕΔ Θεσσαλίας
Κωτσός Γεώργιος
Δήμαρχος Μουζακίου

Ο Πρόεδρος της Εταιρείας
Θεσσαλικών Μελετών
Καλλές Ιωάννης

Ο Πρόεδρος του ΤΕΕ
Κεντρικής & Δυτικής Θεσσαλίας
Τσιώνας Βασίλειος

Ο Πρόεδρος του ΓΕΩΤΕΕ
Δ.Ε. Κεντρικής Ελλάδας
Καλόγηρος Κωνσταντίνος

ΤΑ ΥΔΑΤΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ ΤΗΣ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ

Η σημερινή σύσκεψη που διοργανώνει η ΠΕΔ Θεσσαλίας, η ΕΘΕΜ και το ΤΕΕ και φιλοξενεί η ΕΘΕΜ κρίνεται ως ιδιαίτερα σημαντική, δεδομένου ότι όλα τα μεγάλα για τη Θεσσαλία θέματα που συνδέονται με το περιβάλλον και τους υδατικούς πόρους βρίσκονται σε κρίσιμη καμπή. Ελπίζουμε ότι η παρουσία τόσο σημαντικών ανθρώπων της κεντρικής πολιτικής, της Αυτοδιοίκησης και του επιστημονικού κόσμου θα δώσουν την ανάλογη ώθηση για την επίλυσή τους.

Στόχος της σύσκεψης είναι η ενημέρωση των παρευρισκόμενων, η αλληλοκατανόηση για τυχόν διαφορετικές προσεγγίσεις και ο συντονισμός των ενεργειών όλων μας για το ξεπέρασμα των όποιων δυσκολιών.

1. ΥΗΕ Μεσοχώρας-Γλύστρας

Το έργο προωθήθηκε από τη ΔΕΗ με την υποστήριξη των κυβερνήσεων της δεκαετίας 1980. Κατά τη δεκαετία του 1990 το έργο αποκόπηκε από εκείνα της εκτροπής Αχελώου. Η ΔΕΗ προχώρησε στην κατασκευή του δαπανώντας δαπανώντας 511 εκ.ευρώ (σε σημερινές αξίες) και το 2001 το έργο είχε σχεδόν ολοκληρωθεί. Δυστυχώς η εμπλοκή του σε προσφυγές που έγιναν στο ΣΤΕ οδήγησαν τη Μεσοχώρα σε στασιμότητα έως το 2014, έτος κατά το οποίο όλες οι προϋποθέσεις για την συνέχισή του είχαν πλέον εκπληρωθεί (θετική γνωμοδότηση του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου, έκδοση της θετικής απόφασης 26/2014 του ΣΤΕ , Έγκριση Σχεδίων Διαχείρισης Λεκάνης Αχελώου).

Μετά από αυτά η ΔΕΗ προέβη στις αναγκαίες ενέργειες για την εκ νέου περιβαλλοντική αδειοδότηση του έργου, οι διαδικασίες της οποίας (διαβούλευση, γνωμοδοτήσεις, σύνταξη υπουργικής απόφασης - ΑΕΠΟ) έχουν ήδη ολοκληρωθεί και επίκειται από τον αρμόδιο Υπουργό ΥΠΕΚΑ η υπογραφή της ΑΕΠΟ, κάτι όμως που έως σήμερα δεν έχει γίνει, παρά την θετική δήλωση του Υπουργού ΥΠΕΚΑ κ. Σκουρλέτη στις 3.2.2016 ότι η κυβέρνηση επιλέγει την προώθηση του ΥΗΕ Μεσοχώρας. Η υπογραφή της ΑΕΠΟ επείγει ώστε η ΔΕΗ να ολοκληρώσει τις λίγες τεχνικές εργασίες που απομένουν καθώς και την απαλλοτρίωση των κατακλυζόμενων εκτάσεων, λαμβάνοντας τα κατάλληλα μέτρα για την αποκατάσταση των κατοίκων του οικισμού. Ως γνωστόν κάθε καθυστέρηση που οδηγεί στην απώλεια άλλης μιας υδρολογικής περιόδου επιφέρει και απώλεια εσόδων στη ΔΕΗ πάνω από 30 εκ. ευρώ ετησίως, λόγω της μη παραγωγής ενέργειας.

Ας σημειωθεί ότι το ΥΗΕ Μεσοχώρας είναι ισχύος 161,5 MW, αναμένεται να συνεισφέρει 362 GWH ετησίως, ενέργεια υψηλής αξίας και μάλιστα από ανανεώσιμη πηγή, το νερό, υποκαθιστώντας έτσι παραγωγή ενέργειας από ορυκτά καύσιμα, κάτι που είναι ιδιαίτερα επιβαρυντικό στην ατμόσφαιρα αλλά και στην οικονομία της χώρας. Το έργο αυτό σύσσωμοι οι τοπικοί φορείς της Θεσσαλίας το έχουν

αγκαλιάσει και ζητούν επιτέλους να λειτουργήσει το ταχύτερο, όπως άλλωστε αποτυπώνεται διαχρονικά σε όλες τις αποφάσεις Περιφερειακών οργάνων και φορέων.

2. Σχέδια Διαχείρισης Υδάτων λεκανών απορροής ποταμών (ΛΑΠ) Αχελώου και Πηνειού

Η χώρα μας κλήθηκε εδώ και δεκαπέντε χρόνια να εφαρμόσει την οδηγία 60/2000 για την διαχείριση των νερών. Δεν το έπραξε εμπρόθεσμα, βρέθηκε αντιμέτωπη με τα όργανα ελέγχου της Ε.Ε. και το αρμόδιο Δικαστήριο (ποινές κλπ). Τελικά η Ειδική Γραμματεία Υδάτων του ΥΠΕΚΑ προχώρησε τις αναγκαίες μελέτες των «Σχεδίων Διαχείρισης» κατά υδατικό διαμέρισμα, εν προκειμένω Πηνειού - Αχελώου. Οι μελέτες παραδόθηκαν, οι διαβουλεύσεις ολοκληρώθηκαν και τα Σχέδια εγκρίθηκαν και υπογράφηκαν από τους αρμόδιους Υπουργούς το Σεπτέμβριο του 2014.

Η εξέλιξη αυτή θεωρείται ιδιαίτερα σημαντική για τα μέλλον της Διαχείρισης των υδατικών πόρων στην περιοχή μας. Για πρώτη φορά βασικές και κρίσιμες αποφάσεις για υδατικά έργα και δράσεις δεν ελήφθησαν απ' ευθείας από το πολιτικό σύστημα αλλά προηγήθηκε η εκπόνηση μελετών (όπως προδιαγράφει η οδηγία), εκπονήθηκαν ισοζύγια υδάτων για τις δύο ΛΑΠ, προσδιορίστηκε με την μέγιστη δυνατή ακρίβεια το υδατικό έλλειμμα και μελετήθηκαν εναλλακτικά σενάρια για την αντιμετώπιση των προβλημάτων. Η πολιτική απόφαση έγκρισής τους βασίστηκε στα αποτελέσματα της εντατικής διαβούλευσης που προηγήθηκε (2012, 2013). Αξίζει επίσης να σημειωθεί ότι η διαδικασία αναθεώρησης των Σ.Δ. θα επαναλαμβάνεται εντός συγκεκριμένου χρονικού διαστήματος (κάθε 6 έτη).

Όπως γίνεται κατανοητό η νέα αντίληψη που καθιερώθηκε στο μεγάλο πρόβλημα της Διαχείρισης των Υδάτων βοηθά, εκτός των άλλων, και την υπέρβαση αντιθέσεων που επί πολλά έτη κυριάρχησαν στη Θεσσαλία σχετικά με την μεταφορά (εκτροπή) υδάτων από την πλεονασματική ΛΑΠ Αχελώου στην ελλειμματική ΛΑΠ Πηνειού, (σενάριο το οποίο τα ισχύοντα ΣΔ έχουν επιλέξει, θέτοντας ανώτατο όριο μεταφοράς τα 250 εκ. κ.μ. νερού ετησίως). Στο μέλλον πλέον οι αντίστοιχες αποφάσεις για τα ελλείμματα και για τον τρόπο κάλυψής τους θα λαμβάνονται με σταθερή περιοδικότητα, ανάλογα με τα δεδομένα που θα ισχύουν ως προς την «προσφορά», δηλαδή του διαθέσιμους υδατικούς πόρους, καθώς και τις συνθήκες που θα επικρατούν ως προς την ζήτηση υδάτων από τους χρήστες.

Όμως, παρά την θετική εξέλιξη για τη Θεσσαλία με την έγκριση των Σ.Δ., αυτά έχουν προσβληθεί στο ΣτΕ από τις συνήθεις οικολογικές οργανώσεις και η συζήτηση επί της προσφυγής θα γίνει το Νοέμβριο 2016. Προς το παρόν η σημερινή κυβέρνηση δεν πείσθηκε για την αναγκαιότητα υπεράσπισης των Σ.Δ. κάτι που έως τώρα πράττουν η Περιφέρεια, η ΠΕΔ και άλλες Θεσσαλικές οργανώσεις.

Τέλος ας σημειωθεί η δικαιολογημένη ανησυχία που πλανάται στο χώρο των αγροτών από την υποχρέωση μέσω των Σ.Δ. για την τιμολόγηση του αρδευτικού νερού και κατ' επέκταση τον κίνδυνο αύξησης του κόστους παραγωγής τους, θέμα που πρέπει όλους να μας απασχολήσει.

3. Φράγμα Συκιάς

Και αυτό το έργο προωθήθηκε την δεκαετία του 1980 από το ΥΠΕΧΩΔΕ (σήμερα Υποδομών). Μετά από πολλές διακοπές το έργο παραμένει ημιτελές (εκτέλεση φυσικού αντικείμενου κατά 65%) και είναι εγκαταλελειμμένο. Μετά την έγκριση των Σ.Δ. και την γνωστή απόφαση 26/2014 του ΣτΕ έχουν πλέον και γι' αυτό το έργο προσδιοριστεί οι αναγκαίες προϋποθέσεις για την εκ νέου περιβαλλοντική του αδειοδότηση. Ειδικότερα θα πρέπει να προηγηθεί η επανεξέταση του υδραυλικού σχεδιασμού με ενδεχόμενη ταπείνωση της στάθμης της τεχνητής λίμνης, ώστε να αποφευχθούν επιπτώσεις στο μοναστήρι Αγ. Γεωργίου Μυροφύλλου, το οποίο προστατεύεται από τη συνθήκη της Γρανάδας. Τα νέα υδραυλικά δεδομένα που θα προκύψουν θα καθορίσουν και τον αναγκαίο επανασχεδιασμό της ενεργειακής αξιοποίησης των υδάτων της λίμνης, αφενός κατά τον ρου του Αχελώου, αφετέρου προς την ΛΑΠ Πηνειού (Πευκόφυτο, Μουζάκι, Μαυρομάτι) μέσω της σήραγγας Πευκοφύτου. Όλα αυτά θα ληφθούν υπόψη στην αναθεώρηση της Μ.Π.Ε. που θα οδηγήσει σε νέα ΑΕΠΟ (περιβαλλοντική αδειοδότηση).

Τα όσα παραθέσαμε για το έργο της Συκιάς είναι προφανές ότι αντιμετωπίζονται από την θετική σκοπιά τους, δηλαδή την ολοκλήρωση του φράγματος και την δημιουργία της τεχνητής λίμνης, η οποία θα επιτρέπει αφενός την υδροηλεκτρική αξιοποίηση των υδάτων της αφετέρου την δυνατότητα μεταφοράς ενός μέρους του όγκου τους μέσω της σήραγγας Πευκοφύτου προς την ΛΑΠ Πηνειού, όταν και εφόσον κάτι τέτοιο κριθεί αναγκαίο.

Γίνεται απολύτως σαφές από την πλευρά μας ότι δεν διανοούμε να αποδεχθούμε ακραίες λογικές, όπως αυτές που πρόσφατα διατυπώθηκαν δυστυχώς από επίσημα χείλη, για «γκρέμισμα» (!) κάποιων έργων. Είναι άλλο θέμα κάποιιοι να μην αποδέχονται την μεταφορά νερών στον κάμπο για αρδευτική χρήση και είναι τελείως διαφορετικό να επιδιώκουν χωρίς καμιά αιτιολόγηση την ακύρωση ακόμη και της υδροηλεκτρικής αξιοποίησης των υδάτων της Συκιάς, αγνοώντας τις προσπάθειες και τους πόρους που έχουν επενδυθεί στο έργο αυτό. Άλλωστε η λειτουργία των ΥΗΕ επί του Άνω Αχελώου δεν συνδέεται κατ' ανάγκη με την μεταφορά των νερών στον κάμπο. Στο μέλλον, με βάση το θεσμικό πλαίσιο, οι φορείς διαχείρισης των δύο γειτονικών - συνεργαζόμενων ΛΑΠ (Αχελώου - Πηνειού) θα μπορούν κάλλιστα να συνεννοούνται και αποκεντρωμένα να συναποφασίζουν για την βέλτιστη λύση, παραμερίζοντας τους τοπικισμούς και τις υπερβολές.

Τέλος επισημαίνεται ότι και τα δύο προαναφερθέντα έργα (Μεσοχώρα και Συκιά) μετά από τόσα χρόνια εγκατάλειψης, σε περίπτωση πλημμυρών, αποτελούν εστίες πολύ μεγάλων κινδύνων από διάφορες ανεπιθύμητες καταστάσεις (π.χ. εμφράξεις σηράγγων), με ανυπολόγιστες συνέπειες.

4. Σήραγγα Πευκοφύτου

Η σήραγγα μήκους ~17,5 χλμ έχει διανοιχθεί πλήρως ενώ η επένδυση στο εσωτερικό της έχει καλυφθεί έως σήμερα για τα 6 χλμ. Απομένει το υπόλοιπο της επένδυσης. Η εκτέλεση του φυσικού αντικείμενου του έργου ανέρχεται στο 85%. Το ΣΤΕ με απόφασή του έχει κατ' αρχήν επιτρέψει εργασίες συντήρησης στη σήραγγα για τις οποίες διατίθενται σημαντικά ποσά χωρίς όμως προοπτική και χωρίς ουσιαστικό αποτέλεσμα. Δυστυχώς παραμένει σοβαρός κίνδυνος κατάρρευσης της σήραγγας λόγω της μη ολοκλήρωσης του έργου. Αναγκαία η έγκριση σχετικής χρηματοδότησης (ΣΑΕ) για συντηρήσεις και απολύτως επείγουσα η ολοκλήρωση του έργου.

Στο σημείο αυτό ας γίνει μια επισήμανση. Όλα τα προαναφερθέντα έργα (Μεσοχώρα, Συκιά, Σήραγγα Πευκοφύτου) ανήκουν χωρίς καμιά αμφιβολία στα πιο «πονεμένα» έργα της Θεσσαλίας και ίσως ολόκληρης τη χώρας. Αυτό είναι το πρώτο κοινό τους χαρακτηριστικό. Το δεύτερο κοινό τους στοιχείο είναι ότι όλα αυτά τα έργα με τη λειτουργία τους θα προσφέρουν δυνατότητα παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας συνολικού ύψους (ανάλογα με τον τελικό σχεδιασμό) άνω των 1000 GWh ετησίως, ενέργειας καθαρής, «πράσινης», από ενχώρια ανανεώσιμη πηγή, χαμηλού κόστους παραγωγής και υψηλής αξίας πωλήσεως (ενέργεια αιχμής). Και όμως, παρότι έως σήμερα από τη δεκαετία του 80 στα έργα αυτά έχουν επενδυθεί πάνω από 900 εκ. ευρώ (εκτίμηση σε σημερινές τιμές με βάση στοιχεία των υπηρεσιών) καμιά από τις σχεδιαζόμενες υδροηλεκτρικές μονάδες δεν έχει λειτουργήσει. Η Θεσσαλία από το 1960 (εγκαίνια ΥΗΣ Ταυρωπού) δεν έχει προσθέσει κανένα νέο ενεργειακό έργο στο δυναμικό της. Και αυτά συμβαίνουν ενώ ο δείκτης ενεργειακής εξάρτησης της χώρας μας έχει υπερβεί κατά 17 μονάδες τον αντίστοιχο μέσο όρο των χωρών της Ε.Ε. (Ελλάδα 71%, μ.ο. Ε.Ε. 54%, πηγή: European Economics 2013).

Δεν γνωρίζουμε εάν τα παραπάνω οφείλονται σε συγκυρίες. Χρέος μας όμως είναι να εξετάσουμε την κατάσταση σε βάθος, να μην αρκεστούμε στις εύκολες ερμηνείες ότι δηλαδή η κακοδαιμονία των έργων οφείλεται στην υπαρκτή αντίθεση για μεταφορά-εκτροπή νερών προς την ΛΑΤ Πηνειού. Όπως και εάν έχει το θέμα δεν πρέπει να ανεχτούμε άλλο την συνεχιζόμενη ακινησία.

5. Συμβούλιο Επικρατείας

Επειδή ορισμένα από τα προαναφερθέντα υδατικά έργα (Μεσοχώρα, Συκιά, σήραγγα Πευκοφύτου) συνδέονται με παλαιότερες αποφάσεις αλλά και την πρόσφατη (26/2014) απόφαση του ΣΤΕ, επί προσφυγής που είχε υποβληθεί κατά την περασμένη δεκαετία (!) , είναι σκόπιμη μια μικρή αναφορά στο θέμα αυτό.

Ως γνωστόν το ΣΤΕ δεν είναι πολιτικός φορέας και δεν αποφασίζει για το εάν θα γίνει ή όχι ένα έργο, κατά μείζονα λόγο εάν θα υλοποιηθεί ένα πρόγραμμα έργων με πολλαπλούς στόχους (περιβάλλον, ενέργεια, γεωργία, ανάπτυξη κλπ) όπως είναι τα προαναφερθέντα έργα. Το ΣΤΕ τοποθετείται στα ζητήματα που θέτουν οι προσφυγές και μόνο εάν κρίνει αναγκαίο ανακόπτει τυχόν μη σύννομες ενέργειες, υποχρεώνει τη διοίκηση να επανεξετάσει τις παραλείψεις της κ.ο.κ. Συνεπώς, το ΣΤΕ δεν αποφασίζει για το εάν θα παραχθεί ή όχι ηλεκτρική ενέργεια από τα ΥΗΕ Μεσοχώρας και Συκιάς παρά μόνο εάν τηρείται η νομιμότητα και εάν από τις ληφθείσες αποφάσεις διασφαλίζεται η περιβαλλοντική προστασία.

Επιπλέον σκόπιμο είναι να υπενθυμίσουμε την ουσία των παλαιότερων αποφάσεων του ΣΤΕ με τις οποίες, αν και δεν είναι ευρέως γνωστό, έχουν απορριφθεί όλες οι επιμέρους αιτιάσεις των προσφευγόντων και οι ακυρωτικές αποφάσεις προήλθαν αποκλειστικά από παραλείψεις της Διοίκησης (π.χ. στάθμη λίμνης Συκιάς η οποία προκαλούσε την κατάκλυση του μοναστηριού Αγίου Γεωργίου Μυροφύλλου, η μη θεσμοθέτηση Σχεδίων Διαχείρισης κ.α.), για τις οποίες η Διοίκηση ήδη έχει κάνει τις αναγκαίες ενέργειες ώστε να συμμορφωθεί με τις αποφάσεις του ΣΤΕ.

6. ΛΑΠ Πηνειού

Όπως αναφέρει ο καθηγητής του ΕΜΠ Κουτσογιάννης σε σχετικό άρθρο του «ορισμένες δραστηριότητες που σχετίζονται με το νερό έχουν αποτέλεσμα την κατανάλωση της ενέργειας, αντί την παραγωγή ή αποθήκευση. Η μεταφορά νερού από χαμηλότερα υψόμετρα ή η άντλησή του από γεωτρήσεις είναι η πιο τυπική από αυτές.Όσο και αν είναι αιτιολογημένη η άντληση για υδρευτικό νερό, η άντληση για αρδευτικό νερό από μεγάλα βάθη (που σε μερικές περιπτώσεις έχουν φτάσει τα 200 ή ακόμη και τα 300 m) αντιβαίνει στις αρχές της βιωσιμότητας, της προστασίας του περιβάλλοντος, της οικονομικότητας και αποδοτικότητας της χρήσης ενέργειας και της εξοικονόμησης ενέργειας, όπως μπορεί να τεκμηριωθεί με απλούς υπολογισμούς. Κατά συνέπεια, όπου είναι εφικτή η υποκατάσταση των υπόγειων νερών από επιφανειακά, μέσω της κατασκευής ταμιευτήρων αντί γεωτρήσεων (π.χ. στη Θεσσαλία) τα οφέλη θα είναι πολλαπλά, ενεργειακά (παραγωγή ενέργειας αντί κατανάλωση), οικονομικά και περιβαλλοντικά.»

Πραγματικά ελάχιστα θα μπορούσε να προσθέσει κανείς στις παρατηρήσεις αυτές του καθηγητή Κουτσογιάννη. Ταιριάζουν απόλυτα στην ΛΑΠ Πηνειού, στην οποία τα προωθηθέντα έργα ταμίευσης υδάτων είναι πολύ λίγα (Σμόκοβος, Κάρλα) , ενώ οι δυνατότητες πολύ μεγαλύτερες. Προτάσεις για τέτοια έργα έχουν κατατεθεί. Ως πιο αξιόλογες από άποψη όγκου και πολλαπλής χρησιμότητας, θεωρούνται οι προτάσεις για το Μουζάκι, Πύλη, Νεοχωρήτη, Ελασσόνα και Ενιππέα Φαρσάλων, που θα βοηθήσουν αποφασιστικά στην αντιμετώπιση τοπικών αναγκών ύδρευσης, άρδευσης και παραγωγής ενέργειας. Δυστυχώς ο βαθμός ωριμότητας των έργων αυτών είναι χαμηλός.

Είναι πάντως αξιοπερίεργο πως ενώ στη ΛΑΤΠ Πηνειού εντοπίζεται το μέγιστο περιβαλλοντικό πρόβλημα της Θεσσαλίας, με την ανεξέλεγκτη ταπείνωση και τη ρύπανση του υπόγειου υδροφορέα και παρότι επ' αυτού δεν καταγράφονται αντιθετικές απόψεις, όπως συμβαίνει στον Αχελώο, η πρόοδος έργων στη ΛΑΤΠ Πηνειού είναι περιορισμένη και αντικειμενικά η Γεωργία συνεχίζει να στηρίζεται στην ολοένα και μεγαλύτερη περιβαλλοντική υποβάθμιση της περιοχής. Όπως και τα ΣΔ υποδεικνύουν, η λύση είναι να εργασθούμε συστηματικά και στους δύο πόλους του υδατικού ισοζυγίου, δηλαδή αφενός δραστική μείωση της ζήτησης (σύγχρονες μέθοδοι και νέες τεχνικές άρδευσης που συνεχώς εξελίσσονται, μείωση καταναλώσεων, αλλαγή νοοτροπίας, επανεξέταση γεωργικού μοντέλου κ.α.) αφετέρου στην ενίσχυση της προσφοράς υδάτων, που ήδη αναφερθήκαμε, χωρίς να σημαίνει ότι τα περιφερειακά αυτά έργα αποτελούν πανάκεια για την επίλυση του υδατικού ελλείμματος στη Θεσσαλία.

7. Φορέας Διαχείρισης Υδάτων και παρακολούθηση εφαρμογής των Σ.Δ.

Η ιδέα αυτόνομης διοίκησης στον τομέα των υδάτων δεν είναι καινούργια. Προβλέπεται ήδη από το δικό μας «ιστορικό» Θεσμικό πλαίσιο (Ν.1739) του 1987 αλλά και σε όλες τις νομοθεσίες των χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Η βασική ιδέα, είναι με τη συμμετοχή του κράτους και των χρηστών (Αυτοδιοίκηση, φορείς αγροτών, βιομήχανοι, τομέας ενέργειας κλπ) σε κάθε υδατικό διαμέρισμα (λεκάνη), να θεσπιστεί Συμβούλιο ενιαίας διοίκησης και διαχείρισης των υδατικών θεμάτων και των αντίστοιχων βασικών έργων (ταμείωση, μεταφορά), ενοποίηση των διάσπαρτων κρατικών υπηρεσιών, ενώ η εκμετάλλευση υδάτων θα ανήκει αποκλειστικά στα υποκείμενα όργανα (π.χ. η ύδρευση στις ΔΕΥΑ, η άρδευση στους ΟΤΑ ή την μετεξέλιξη των ΤΟΕΒ κ.ο.κ.). Μία νομοθετική πρωτοβουλία στην κατεύθυνση αυτή, μετά από κατάλληλη εξέταση άλλων παρόμοιων μοντέλων, κρίνεται ώριμη και αναγκαία.

Κλείνοντας ζητούμε από όλους τους παρευρισκόμενους την ενεργή συμπαράστασή τους στην προσπάθεια που καταβάλλουμε στην κατεύθυνση αξιοποίησης των παραπάνω στόχων με όραμα μια Θεσσαλία περιβαλλοντικά αναβαθμισμένη, που θα διαθέτει τις κατάλληλες υποδομές για την αξιοποίηση των σημαντικών πλεονεκτημάτων της στον ελλαδικό χώρο και όχι μόνο.

ΣΥΝΟΨΗ - ΑΙΤΗΜΑΤΑ

- 1. Άμεση υπογραφή της περιβαλλοντικής αδειοδότησης (ΑΕΠΟ) του ΥΗΕ Μεσοχώρας-Γλύστρας από τον Υπουργό ΠΕΚΑ, χωρίς άλλες καθυστερήσεις, ώστε να οδηγηθούμε το ταχύτερο στην φάση της λειτουργίας του.**

2. Άμεση προώθηση των απαραίτητων μελετών και διαδικασιών από το Υπουργείο Υποδομών έως την επανέναρξη εργασιών ολοκλήρωσης του φράγματος και ΥΗΕ Συκιάς.
3. Ολοκλήρωση της επένδυσης της σήραγγας Πευκοφύτου και παράλληλα άμεση λήψη μέτρων προστασίας από κίνδυνο κατάρρευσης.
4. Απόκρουση, από κοινού με την κυβέρνηση, των προσπαθειών που εξελίσσονται για την ακύρωση από το ΣΤΕ των Σ.Δ. Υδάτων.
5. Προγραμματισμός και σταδιακή προώθηση έργων και δράσεων στην λεκάνη Πηνειού με στόχο την αποκλιμάκωσή της έντασης των περιβαλλοντικών προβλημάτων (υπόγειος υδροφόρας, ρύπανση) και την παράλληλη εξασφάλιση νερού για την αντιμετώπιση της λειψυδρίας.
6. Υποβολή και υποστήριξη πρότασης για την βελτίωση και εκσυγχρονισμό του θεσμικού πλαισίου Διαχείρισης Υδάτων κατά υδατικό διαμέρισμα. Διασφάλιση της παρακολούθησης εφαρμογής των Σ.Δ. Υδάτων της Θεσσαλίας.

Αθήνα, Μάρτιος 2016

Γεώργιος Κωτσός - Πρόεδρος Περιφερειακής Ένωσης Δήμων Θεσσαλίας

Βασίλης Τσιώνας - Πρόεδρος ΤΕΕ-Κ-Δ Θεσσαλίας,

Γιάννης Καλλές - Πρόεδρος Εταιρείας Θεσσαλικών Μελετών (ΕΘΕΜ)